

ΕΘΝΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΤΗΝ 1 ΚΑΙ ΤΗΝ 15 ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Συνδρομή ετήσια προπληρωτέα: 'Εσωτερικού δρ. 7 (διά τούς Διδασκάλους δρ. 5) — 'Εξωτερικού φρ. χρ. 8 (διά τούς Διδασκάλους φρ. χρ. 5). — Αιτήσεις προς έγγραφην απευθύνονται προς τόν 'Εκδότην, ὁδὸς Παρθεναγωγείου 16, διά συστημένης ἐπιστολῆς. — Συνδρομηταὶ ἀπ' εὐθείας ἐγγράφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ 'Εστίας. — Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 'Ιανουαρίου καὶ εἶνε ἐτήσιαι.

Λ Ε Π Τ Α 30

'Εν 'Αθήναις 15 Νοεμβρίου 1899

ΕΤΟΣ Β'—ΑΡ. 22

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α ΤΟΥ 22ου ΑΡΙΘΜΟΥ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ κατὰ τὸν 'Ελθετὸν ἰα-
τρὸν *Φερριέ*

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ: ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ.
ΠΟΛΕΜΟΣ—ΕΙΡΗΝΗ, Ποικίλαι γνῶμαι.
ΚΑΔΜΟΣ ἐκ τῶν τοῦ **X. Ἀννίνου**.
ΕΣΟ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ, 'Ινδική παράδοσις.
ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ: Η ΣΠΟΡΑ ΤΟΥ
ΣΙΤΟΥ ΚΑΙ Ο ΠΕΡΙ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΑΓΩΝ ὑπὸ
P. Δημητριάδου.

Ο ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΣ ποίημα ὑπὸ **Γ. Δροσίνου**.
ΝΗΣΙΩΤΙΚΗ ΖΩΗ: ΦΕΥΓΕΙ! ὑπὸ **'Αγγέλου**
A. Κοδῆ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ.
ΥΓΙΕΙΝΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ: Ο ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ ΕΚ ΜΙΚΡΩΝ ΣΥΜ-
ΒΑΝΤΩΝ.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ: ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΦΗ-
ΜΕΡΙΔΕΣ.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ.
(ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΙ): Η ΧΩΡΑ
ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.

Πάντες οἱ ἐκ τοῦ 'Εσωτερικοῦ καὶ 'Εξωτερι-
κοῦ παλαιοὶ συνδρομηταί, οἱ ἀνανεοῦντες τὴν
συνδρομὴν τῶν δι' ἀπ' εὐθείας ἀποστολῆς πρὸς
τὴν διεύθυνσιν τῆς «'Εθνικῆς 'Αγωγῆς» **μέχρι**
τῆς 15 Δεκεμβρίου 1899, λαμβάνουν ὡς
δῶρον ἓν ἐκ τῶν ἐξῆς βιβλίων κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν:

Κρητικὸν 'Ημερολόγιον.

'Ιστορία τῆς 'Ελληνικῆς Μουσικῆς, μετάφρ.
A. Μάλτου.

'Η φιλολογικὴ μας γλῶσσα, ὑπὸ **I. Πολυλά**.

'Ταυβοὶ καὶ 'Ανάπαιστοι, ποιήμ. **K. Παλαμά**.

Περὶ Σκωτίας, ὑπὸ **Δ. Βικέλα**.

Μητρυνιά, διήγ. **Γρ. Ξενοπούλου**.

Μάκβεθ Σαϊκσπέιρου, μετάφρ. **Δ. Βικέλα**.

'Ανέκδοτα μεγάλων ἀνδρῶν.

Τὸ βιβλίον τῆς 'Υγείας, ὑπὸ **Θ. Φλωρᾶ**.

Τρεῖς 'Ημέραι ἐν Τήνῳ, ὑπὸ **Γ. Δροσίνου**.

Τὰ βιβλία ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρο-
μικῶν τελῶν πρὸς τοὺς συνδρομητάς.

Οἱ συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται πλὴν τοῦ ἐκ-
λεγμένου βιβλίου, νὰ ἀναγράψωσι καὶ δεῦτε-
ρον, ὥστε ἐν περιπτώσει ἐξαντλήσεως τοῦ πρώ-
του ν' ἀποστέλληται τὸ δεῦτερον.

Οἱ μὴ ὀρίζοντες τὸ βιβλίον λαμβάνουσιν ἓν
κατ' ἐκλογὴν τῆς Διευθύνσεως.

Οὐδὲν ἕτερον βιβλίον ὀδεῖται ὡς δῶρον πλὴν
τῶν ἀνωτέρω σημειουμένων.

Οἱ ἀποστέλλοντες μετὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ
1900 **μῖαν δραχμὴν** ἐπὶ πλέον (ἓν φρ. χρ.
ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ) λαμβάνουσι πλὴν τοῦ ἀνω-
τέρω καὶ ἓν ἀντίτυπον ἐκ τῶν ἐξῆς βιβλίων κατ'
ἐκλογὴν, ἐλεύθερον ταχυδρ. ἐξόδων.

'Ο Γέρον Κολοκοτρώνης.

Διηγήματα Καρκαβίτσα.

Κόραι τῆς 'Ελλάδος (ἀγγλ. μυθιστ.).

Βοήθει σαυτὸν (ἐκ τοῦ ἀγγλ.).

Παναγία Παρισίων τοῦ Οὐγκῶ.

Νησιώτικες 'Ιστορίες 'Εσφαλιώτη.

Τὸ μαρτύριον τοῦ Ρήγα (Σ. Λάμπρου).

Εἰδύλλια Δροσίνου.

Βιβλίον Συναναστροφῶν.

'Αμάραντα Δροσίνου.

'Ανθοκομία Φιλαρέτου.

Ζητιάνος Καρκαβίτσα.

Πλὴν τοῦ παραγγελιομένου βιβλίου οἱ συνδρο-
μηταὶ παρακαλοῦνται ν' ἀναγράψωσι καὶ δεῦ-
τερον πρὸς ἀντικατάστασίν του ἐν ἐνδεχομένῃ
ἐξαντλήσει.

Οἱ ἀποστέλλοντες μετὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ
1900 **δύο δραχμάς** ἐπὶ πλέον (2 φρ. χρ.
ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ) ὑπ' οὓς ἄρους καὶ ἀνωτέρω,
λαμβάνουσι κατ' ἐκλογὴν ἓν ἀπὸ τὰ ἐξῆς βιβλία:

Εἰδῶλα Ροῦδου.

Διαλέξεις Βικέλα.

Ψυχώσεις 'Αποστολίδου.

*Γεωγραφία 'Αργολίδος καὶ Κορινθίας Μη-
λιαράκη.*

Βιογραφία Καραϊσκάκη Παπερηγοπούλου.

Οἱ ἐγγράφοντες ἓνα νέον συνδρομητὴν διὰ τὸ
ἔτος 1900 καὶ συναποστέλλοντες μετὰ τῆς συν-
δρομῆς τῶν καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ λαμβάνουσι
προσέτι δωρεὰν κατ' ἐκλογὴν τῶν ἓν ἐκ τῶν βι-
βλίων τῆς πρώτης σειρᾶς, οἱ δ' ἐγγράφοντες δύο
συνδρομητάς ἓν ἐκ τῶν βιβλίων τῆς δευτέρας
κατ' ἀναλογίαν δὲ οἱ ἐγγράφοντες περισσοτέρους.

Οι εγγράφοντες 5 συνδρομητὰς καὶ ἀποστέλλοντες τὰς συνδρομὰς αὐτῶν μετὰ τῆς ἰδικῆς τῶν λαμβάνουσιν ὡς δῶρον ἐκ τῶν ἐξῆς κατ' ἐκλογὴν:

Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως Τρικούπη, ἐκ 4 τόμων.
Τόμος εἰκονογρ. Ἐστίας 1890 χρον. δόδοτος.

Οἱ εγγράφοντες 10 συνδρομητὰς λαμβάνουσιν ὡς δῶρον τὴν

Ἱστορίαν τοῦ 10' αἰῶνος τοῦ Καρολίδου.

Πάντες οἱ ἀνωτέρω ὄροι καταργοῦνται μετὰ τὴν 15 Δεκεμβρίου 1899.

ΑΓΩΓΗ-ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Γράμματα, Ἐπιστήμη, Τέχναι, Βιομηχανία.

Ἐνδιαφέροντα ἄρθρα δημοσιευόμενα εἰς ξένα περιοδικά.

Εἰς Γαλλικά:

Ἡ μουσουλμανικὴ καταγωγὴ τῶν Ἰησοῦτων ὑπὸ V. Charbonnel (Revue des Revues 15 Nbr.).— Τὸ γεωγραφικὸν συνέδριον τοῦ Βερολίνου ὑπὸ A. de Lapparent (Correspondant 25 8br.).— Τὰ ἀγαθὰ τῆς συγκεντρώσεως ὑπὸ J. Piou (Nouvelle Revue 1 Nbr.).— Οἱ Καρλισταὶ ὑπὸ Remacle (Revue des deux Mondes 1 Nbr.).— Ἡ Κ' Στάελ καὶ ἡ δημοκρατία κατὰ τὸ 1798 ὑπὸ P. Gautier (ὅμ.).— Ἡ Ἀγγλία καὶ τὸ Τσανσάαλ (ὅμ.).— Ἡ Βασιλεὺς Μιλᾶνος ὑπὸ A. Malet (ὅμ.).— Ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τῆς καλλιτεχνίας τοῦ καπνοῦ ὑπὸ A. Leheur (Revue Générale des sciences 30 8br.).— Ἐτήσια ἐπιθεώρησις τῆς χειρουργικῆς ὑπὸ H. Hartmann (ὅμ.).— Ἡ μεταρρυθμίσις τῆς διδασκαλίας ὑπὸ X. Torau-Bayle (Revue Politique et Parlementaire 40 8br.).— Ἀποκέντρωσις καὶ ἐλευθερία ἐν τῇ κοινότητι ὑπὸ J. Imbart de la Tour (ὅμ.).— Ἡ κατανομή τῶν βρογῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὑπὸ A. Souleyre (Revue stientifique 28 8br.).

Εἰς Γερμανικά:

Μέσα πρὸς καταπολέμησιν τῆς φυματιώσεως ὑπὸ H. Leyden (Deutsche Revue Nbr.).— Οἱ Μπούρς καὶ ἡ γῶρα τῶν ὑπὸ L. Lange (Die Zeit 7 8br.).— Ὁ Χαϊκέλ καὶ τὰ μεταφυσικὰ προβλήματα ὑπὸ W. Bolsche (ὅμ. 28 8br.).

Εἰς Ἀγγλικά:

Τὰ δεινὰ τῆς στρατοκρατίας ὑπὸ A. Hamon (The Humanitarium Nbr.).

Εἰς Βελγικά:

Μία λέξις ἐπὶ πλέον ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαβάσεως τῶν Ἀλπέων ὑπὸ τοῦ Ἀνρίδα ὑπὸ Fr. Garofalo (Revue de l'Instruction Publique en Belgique 7br.—8br.).

— Ὁ ἐν Δαρματῆ τῆς Γερμανίας γηραιὸς καθηγητὴς καὶ γνωστὸς ἐλληνοφίλος κ. Αὐγουστος Βάλτζ εἰσέτασεν ἐσθλάτως τὴν 80στὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του. Ἐπὶ τούτῳ τὸ ἔγκριτον εἰκονογραφικὸν περιοδικὸν τοῦ Βερολίνου «Die Voche» δημοσιεύει τὴν εἰκόνα αὐτοῦ μετὰ βιογραφικῆς σημειώσεως.

— Περὶ τοῦ ἐν τῇ Διευθεσί Ἐκθέσεως τοῦ 1900 περιπέρου τοῦ ἑλληνικοῦ τμήματος ὁ σχεδιάσας αὐτὸ

διάστημα ἀρχιτέκτων καὶ ἀρχαιολόγος κ. Μάνιε ἔγραψε πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ «Ἀστειως» τὰ ἐξῆς:

«Εὐχαρίστως ἀποστέλλω ὑμῖν φωτογραφίαν τοῦ περιπέρου τῆς Ἑλλάδος. Ἐλπίζω, ὅτι διὰ τοῦ σχεδίου τούτου ἐπετέλεσα ὅ,τι ὑπεσχέθη πρὸς τὸν ὑμέτερον πρεσβευτὴν: ἔργον πρωτότυπον, συνδεόμενον διὰ τῆς παραδόσεως πρὸς τὰ ἑλληνικὰ οἰκοδομήματα τῆς χριστιανικῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ συντεθειμένον μετ' αἰσθημάτων νεωτεριστικοῦ, μετὰ σιδηροῦ σκελετοῦ σφρηλάτου, τοίχων ἐκ κοίλων κεράμων ἐν μέρει ἐσμειωμένων, στηλῶν ἐκ μαρμάρου καὶ ὄνυχος, καὶ ἐπενομασμένων τῶν προφυλαίων ἐκ ξύλου εὐγενοῦς. Ἡ δυσκολία τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νεωτεριστικοῦ τούτου οἰκοδομήματος συνίστατο εἰς τούτο, ὅτι διὰ τὴν μιλτουργίαν τῶν κεράμων καὶ τὴν ἰδιάζουσαν κατεργασίαν τοῦ σιδηροῦ ἀπαιτοῦντο ἰδιαίτερα ὄλως μηχανήματα ἐν προθεσμίᾳ βραχυτάτῃ, ἀφοῦ μόνον κατ' Αὐγουστον (δηλονότι πρὸ δύο μηνῶν) ἐνεκρίθησαν τὰ σχέδια καὶ ἤρχισεν ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου. Σήμερον τὸ πρόβλημα τοῦτο ἐλύθη, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τῶν Παρισίων τεχνουργῶν, τοῦ μιλτουργοῦ Λήθνιτζ, τοῦ σιδηρολάτου Ροβέρ, τοῦ ξυλουργοῦ Δουμᾶ, ὅστις εἰργάσθη καὶ εἰς τὸ ἰκρίωμα τοῦ Παρθενῶνος, καὶ τοῦ μαρμαρογλύπτου Χυβέ. Εἶμαι οὕτω βέβαιος, ὅτι θὰ εἶμαι ἐγκαίρως ἐτοιμος, προχθὲς δ' ἠδυνήθη νὰ ἐπιδείξω πρὸς τὸν Ἑλληνα ζωγράφον κ. Ράλλην, ἐπισκεφθέντα τὸ ἐν κατασκευῇ τμήμα μετὰ τοῦ γεν. ἐπιτρόπου τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ Ἐκθέσει κ. Σασλῆ, μέρος τοῦ σιδηροῦ σκελετοῦ, συντεθειμένον ἤδη. Ἐξ ὄλων τῶν παρὰ τὸ Καί-δ' Ὁρσαὶ ἀνεγειρομένων μεγάρων τῶν ξένων Κρατῶν, τὸ ἑλληνοκτικὸν εἶνε τὸ μόνον, ὅπερ κατασκευάζεται ἐξ ὀλικῶν ἐκλεκτῶν καὶ διαρκῶν. Τούτο ἄλλως ἐπεθύμουν, ὅπως τὸ μέγαρον τοῦτο μεταφερόμενον εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ζαπτείου, παραμένῃ ἐκεῖ ὡς ἐνθύμιον τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπης μου ἅμα καὶ ὡς δεῖγμα τῆς δεξιότητος τῶν Παρισίων τεχνουργῶν».

Ἐγένετο ἡ α' συνεδρίασις τοῦ τμήματος τῶν Καλῶν Τεχνῶν τοῦ Παρανασσοῦ. Ἐν ἀρχῇ ἐγένοντο αἱ ἀρχαιεσιαί, ἐκλεχθέντος προέδρου τοῦ τέως τοιοῦτου κ. Ἰφ. Κοκκίδου, ἀντιπροέδρου τοῦ κ. Καλλιγῆ καὶ γραμματέως τοῦ κ. Ἰπποκράτους Καραβία, κατόπιν δ' ὠρίσθη ἡμέρα συνεδριάσεως τὸ β' καὶ δ' Σάββατον ἐκάστου μηνός. Μεθ' ὃ ἐγένετο πρότασις ὅπως τὸ τμήμα ἀναλάβῃ τὴν φροντίδα ἐκδόσεως καὶ μελοποιήσεως ἁσμάτων διὰ τὸν λαόν. Ἀπεφασίθη δὲ ὅπως ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν τοῦ τμήματος ἐκλέξῃ ἄσματα τοιαῦτα εἴτε ἐκ τῆς δημοτικῆς ἀθολογίας εἴτε ἐκ τῶν νεωτέρων ποιητῶν καὶ κατόπιν ἀποφασισθῇ κατὰ τίνα τρόπον θὰ γένηται ἡ μελοποίησις αὐτῆ.

— Εἰς τὴν προσεχῆ Σύνοδον τῆς Βουλῆς ὑποβάλλονται καὶ νομοσχέδια ἀφορῶντα εἰς τὴν μεταρρυθμίσιν τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. Δι' ἑνὸς τῶν νομοσχεδίων τούτων καταργεῖται τὸ Ἱατροσυνέδριον καὶ ἰδρύεται Ἀνώτατον Ὑγειονομικὸν Συμβούλιον, τὸ ὅποιον δὲν θὰ ἔχῃ συμβουλευτικὴν ψήφον, ὅπως τὸ Ἱατροσυνέδριον, ἀλλὰ θὰ λαμβάνῃ καὶ ἀποφάσεις, αἵτινες θὰ ἔχωσιν ἄμεσον κύρος. Ὁ ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ καθηγητῆς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς, τοὺς τμηματάρχας τῆς ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, τὸν νομάρχην Ἀττικῆς καὶ τὸν προϊστάμενον τῆς Κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας.

— Αἱ ἐν Λαρίσῃ ἐνεργοῦμεναι ἀνασκευαὶ ὑπὸ τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Φίλιου διεκόπησαν ἤδη ἔνεκα τοῦ ἐνακρίφαντος χειμῶνος, θὰ ἐπαναληφθῶσι δὲ τὸ προσεχῆς ἔαρ. Ἐπίσης καὶ ὁ κ. Τσουντας, ὅστις

εὐρίσκειται εἰς τὴν Ἀγυαίαν, διέκοψε τὰς ἀρχαιολογικάς του ἐρεῦνας ἔνεκα τοῦ χειμῶνος, ἐπιστρέφει δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Ἀθήνας.

— Ἀπέθανεν εἰς βαθύ γῆρας ἀρχαῖος καθηγητὴς τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Δαμιανὸς Γεωργίου.

— Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως» Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ ἐγκρίνεται ἡ πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Αἰγυνητείου νοσοκομείου παραχώρησις ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐνταῦθα κειμένης Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων τοῦ πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἀρεταίου νοσοκομείου κειμένου γηπέδου τῆς Μονῆς αὐτῆς ἐκτάσεως μὲν πῆχυν τεκτονικῶν τετραγωνικῶν ἐπτὰ χιλ. τριακοσίαν πενήκοντα ἑννέα καὶ 30, ἀξίας δὲ δραχμῶν ἐπτὰ πρὸς ἕκαστον πῆχυν.

— Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως» ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προεδρίαν τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας κατηρτίσθη ἐκ τῶν κ. κ. Ἄν. Σιμοπούλου, Σπ. Μερκούρη, Βάσιμαν, διευθυντοῦ τῶν κτημάτων τοῦ Βασιλέως, Κ. Σαρίου καὶ Α. Κορδέλλα.

— Τῇ ὑποδείξει τῆς Γενικῆς Ἐφορείας τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπεφάσισε τὴν ἰδρύσιν ἰδιαίτερου Μουσείου, ἐν ᾧ θὰ τοποθετηθῶσι πᾶσαι αἱ ἐπιγραφαὶ αἱ κείμεναι ἤδη εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Κεντρικοῦ Μουσείου καὶ προερχόμεναι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἀττικῆς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Κράτους εὐρεθεῖσαι καὶ κείμεναι κατὰ τόπους. Ἡ περισυλλογὴ καὶ τοποθέτησις τῶν ἐπιγραφῶν τούτων θ' ἀπαιτήσῃ γῶρον ἴσον ἐκείνου, ὃν κατέχει σήμερον τὸ Κεντρικὸν Μοῦσεῖον θὰ χρειασθῇ ἐπομένως πρὸς ἰδρύσιν τοῦ Μουσείου τούτου δαπάνη 100—150 χιλιάδων δραχμῶν.

— Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ παμψήφει ἀνεκέρηξεν ὡς ὑψηλὴν τῆς Ἑβραϊκῆς γλώσσης καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς θεολογίας καὶ διδάκτορα τῆς φιλοσοφίας τοῦ ἐν Λειψία Πανεπιστημίου κ. Θεόφιλον Βορεῶν.

— Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς διαθήκης τοῦ ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἄνδρ. Συγγροῦ, ἐκκαθαρίσασα ὅλην τὴν χρηματικὴν περιουσίαν τοῦ αἰοδίμου ἀνδρὸς τὴν κατατεθειμένην εἰς διαφόρους ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Τραπεζίας, ἐκάλεσε τὰ διάφορα φιλανθρωπικὰ καταστήματα, εἰς τὰ ὅποια ὁ ἐθνικὸς εὐεργέτης ἀρτίκε μέγала χρηματικὰ ποσά, ὅπως παραλάβωσι ταῦτα.

— Ἐπερατώθη τὸ παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους ἀνεγειρόμενον ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας Νοσοκομεῖον τῶν Παίδων.

— Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν δῆμων γ' τάξεως ἀδυνατοῦσι νὰ πληρώσωσι τὸ ποσὸν μὲ τὸ ὅποιον εἶνε ὑποχρεωμένοι διὰ τὴν συντήρησιν τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἀπεφάσισεν ὅπως δωρηθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ ποσόν, ὅπερ ὀφείλουσι πρὸς τὸ δημόσιον.

— Διωρίσθη καθηγητὴς τῆς Ὀφθαλμολογίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κατόπιν τῆς προτάσεως τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς ὁ κ. Γ. Γαζέπης εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπολυθέντος κ. Δελλαπόρτα.

— Μεταξὺ τῶν πανεπιστημιακῶν μεταρρυθμίσεων, ἃς περιλαμβάνει ὁ νέος ὀργανισμὸς τοῦ ἔθν. Πανεπιστημίου, ὑποβληθῆσόμενος εἰς τὴν Βουλὴν, εἶνε καὶ ὁ διχασμὸς τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς εἰς Σχολὴν μαθηματικὴν καὶ Σχολὴν φιλολογικὴν. Ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη, εἰσαχθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλίας, ἐγένετο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ εἰς πολλὰ τῶν γερμανικῶν πανεπιστημίων ἐφηρμόσθη ἤδη. Εἰς τὴν φιλολογικὴν Σχολὴν θὰ συστηθῇ καὶ ἔδρα τῆς νεοελληνικῆς.

— Ἡ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας περὶ

εἰσαγωγῆς τοῦ «Γεροστάθη» ὡς ἀναγνωστικοῦ βιβλίου ἔχει οὕτω: «Δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων πολλάκις ἀπηθύνθησαν εἰς τὸ καθ' ἡμᾶς Ἰνστιτούτον διερρωτῶντες τίνα βιβλία ὀφείλουσι νὰ δίδωσιν εἰς χεῖρας τῶν μαθητευόντων ἐν τῇ ἀνωτάτῃ τάξει τῶν πλήρων δημοτικῶν σχολείων, δι' ἣν δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα ἐγκεκριμένα κατὰ τὸν ΒΓΓ' νόμον. Τὴν ἀπορίαν ταύτην ἐπιθυμοῦντες νᾶρωμεν, δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ συστήσωμεν ὑμῖν ἕνα καταλληλότερον διὰ τὰς χεῖρας τῶν Ἑλληνοπαίδων, τῶν φοιτῶντων ἐν τῇ 5' τάξει τῶν πλήρων δημοτικῶν σχολείων, τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Γεροστάθη» τοῦ αἰοδίμου Λέοντος Μετᾶ ἀναγνωσματογράφου. Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐπὶ ἐδραίων παιδαγωγικῶν ἀρχῶν συντεθὲν ἐν γλώσσῃ γλαφυρᾷ καὶ εὐαρμόστῳ εἰς τὴν παιδικὴν ἀντίληψιν καὶ ἀποβλέπον οὐ μόνον εἰς τὴν μετάδοσιν χρησίμων γνώσεων, ἀλλ' ἰδιαίτατα εἰς τὴν μόρφωσιν ὡς οἶόν τε ἐλληνοπρεποῦς ἤθους, καθοδηγεῖ ἀσφαλῶς εἰς τὴν πρόσκτησιν καὶ προαγωγὴν πρὸς πάντας τῆς ὑψίστης τῶν ἀρετῶν, τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Πατρίδα, ἣτις ὑπῆρξεν ὁ συνέκτικὸς δεσμὸς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ὑποστάσεως. Ὅθεν παραγγέλλομεν ὑμᾶς, ἵνα οὐ μόνον εἰς τὴν εἰρημένην τάξιν τῶν πλήρων δημοτικῶν σχολείων εἰσαγάγητε τὸ ἀναγνωστικὸν τοῦτο βιβλίον, ἀλλὰ καὶ καθόλου συνιστᾶτε τοῦτο ὡς πρόσφορον ἀνάγνωσμα καὶ εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν ἄλλων τάξεων τῶν δημοτικῶν σχολείων, τοὺς ἐπιμένοντες ἐκτὸς τῶν ἐγκεκριμένων ἀναγνωστικῶν βιβλίων νᾶναγινώσκωσι καὶ τι πλεόν».

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Βιβλιοθήκη Μαρασλή (Ἄρ. 68—71). **Μελέται περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς γλώσσης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ**, ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου.—Παροιμίαι. Τόμ. Α'. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις Π. Δ. Σακελλαρίου. 1899.

Κίμων Μπέλλας. **Ἡ καρδιά μου**. Ποιήσεις. Τόμος πρῶτος. Φιλιππούπολις 1899. Ἐμπορικὸν Τυπογραφεῖον.

Ἐγχειρίδιον Ἐμπορικῆς Ἀλληλογραφίας, ἥτις ὁδηγὸς πρὸς σύνταξιν τελείαν ἐμπορικῶν ἐπιστολῶν, ὑπὸ Ν. Φίλιππος, ἐμποροῦ ἐν Πειραιεῖ. Ἐν Ἀθήναις. Τύποις καὶ ἀναλώμασι Π. Δ. Σακελλαρίου 1899.

Εὐθῦνα Ἡουανείας, Σ. Μαγγίνα, ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1897 μέχρι 31 Αὐγούστου 1898. Ἐν Ἀθήναις. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου, 1899.

Βυζαντηνὸν Δελτίον (Byzantinische Zeitschrift) 4ον τεύχος τοῦ ὀγδόου τόμου 1899. — **Βυζαντηνὸν Ἀρχεῖον** (Byzantinisches Archiv) τεύχος Ιον 1898.

Ἐξεδόθη ἤδη τὸ 4ον τεύχος τοῦ Βυζαντηνοῦ Δελτίου τοῦ ἔτους τούτου, οὗ τὸν τόμον συμπλήροῖ. Ἐκ τῶν πραγματειῶν τῶν ἐν αὐτῷ περιεχομένων σημειούμεν ἰδίως τὰς ἐξῆς τρεῖς: 1) τὴν ἰταλιστὴ γεγραμμένην τοῦ Ἰταλοῦ σοφοῦ Παύλου Ὁρσι περὶ τῶν Βυζαντηνῶν ἐκκλησιῶν, αἵτινες σώζονται ἐν εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Σαρακουσῶν ἐκεῖ δηλονότι, ὅπου ἂν καὶ ἡ γλῶσσα ἡ ἐλληνικὴ πρὸ πολλοῦ ἐξέλιπε, τὰ μνημεῖα ὅμως τῆς μέχρι αὐτῶν τῶν νεωτέρων χρόνων ἐπικρατήσεως τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς καὶ γλώσσης ἐπὶ αἰῶνας εἰσέτι θὰ μαρτυρῶσι περὶ τῶν ἐσγμάτων εὐτυχῶν καὶ ἐνδόξων ἡμερῶν τῆς ἱστορίας τοῦ ἡμετέρου ἔθνους πρὶν ἢ τοῦτο ὑποκύψῃ ἐντελῶς εἰς τοὺς Τούρκους ἐν Ἀνατολῇ, εἰς τοὺς Φράγκους ἐν τῇ Δύσει. Τὰ μνημεῖα ταῦτα εἰς καὶ οἱ ἀσφαλεῖς μάρτυρες παλαιᾶς ἱστορίας, ἦν ὁ ἱστο-

ρικός ἐλλείπει πηγῶν δὲν δύναται πλέον νὰ διαφωτίσῃ καὶ τὴν ὑποίαν ὁ ἀκάματος μόνον ἀρχαιοδίφης εἶνε κεκλιμένος νὰ ἀναπαράσῃ, οὐχ ἤσσαν ἀληθῆ καὶ ζωηρὰν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μας. 2) Τὴν ἐλληνιστὴν γεγραμμένην τὸ ἀληθὲς ἀκάματος καὶ γονιμοτάτου Ἑλληνος μεσαιωνοδίφου Α. Παπαδοπούλου - Κεραιμῆως, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν ἐργάζεται ἐν Πετρούπολει, περὶ τοῦ πατριάρχου Φωτίου ὡς ἀγίου πατρὸς τῆς ὀρθοδόξου καθολικῆς ἐκκλησίας ὁ συγγραφεὺς μετὰ ζήλου φιλορθοδόξου πολεμῆσιν ἀντιθέτους ἰδέας, ἰδίως τοῦ περιωμένου ἱστορικοῦ τοῦ Φωτίου Hergenröther, καὶ φέρεται πρὸς τὴν ἀπόδειξιν ὅτι ἡ καθολικὴ ὀρθόδοξος ἐκκλησία πρὸ τοῦ τελειωτικοῦ σχίσματος τῶν δύο ἐκκλησιῶν εἶχεν ἀναγνωρίσει τὸν Φώτιον ὡς ἄγιον. Εἶνε εὐνόητον, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶνε ἀπλῶς δογματικὸν καὶ ἐκκλησιαστικόν, ἀλλ' ἱστορικόν, διασαφῶν τὴν θέσιν, ἣν αὐτὴ ἡ Δυτικὴ ἐκκλησία εἰς τοὺς ἐγγύς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φωτίου χρόνους ἔλαβεν ἀπέναντι τοῦ προκαλέσαντος τὸ μοιραῖον σχίσμα ἀνδρός. 3) Τὴν γερμανιστὴν συνταγμένην τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ γυμνασιάρχου Π. Παπαγεωργίου, ὅστις εἰς τὰς γείρας παλαιολόγου Ἑβραίου ἐν Θεσσαλονίκῃ εὐρὼν διέσωσε καὶ ἐδημοσίευσε δύο ἱαμβικὰ ποιήματα τοῦ ἰδ' καὶ ἰγ' αἰῶνος. Ὅπως πάντοτε, τὸ τεῦχος ἀναφέρει καὶ πᾶσαν τὴν νεωτάτην βιβλιολογίαν, ἥτις ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἀποβλέπει εἰς θέματα ποικίλα τῆς Βυζαντινολογίας, καὶ περιέχει τὴν συνήθη βιβλιοκρισίαν τῶν σπουδαιοτέρων ἐξ αὐτῶν. — Ἄλλ' ὁ ἀκάματος καὶ ὡς ἀληθῶς ἐρηκτικῆ-λευθὸς Βυζαντινολόγος καὶ ἐκδότης τοῦ Βυζαντινοῦ Δελτίου κ. Κρομβάχερ, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἡδὲ ἔτους ἐγένετο εἰσηγητὴς καὶ νέας λίαν σπουδαίας ἐργασίας, ἀποβλεπούσης εἰς τὴν σπουδὴν τῆς μεσαιωνικῆς ἐλληνικῆς γλώσσης. Ὡς συμπλήρωμα τοῦ ἀνωτέρου περιοδικοῦ, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐκ τευχῶν 4 κατ' ἔτος (σελίδων 600 περίπου ἐν συνόλῳ), ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ τὸ Βυζαντινὸν Ἰστορικόν, περιοδικὸν ὡσαύτως, ἀνευ ὁρισμένου ἀριθμοῦ τευχῶν, ἐν Λειψίᾳ παρὰ Teubner. Τὸν πρῶτον δὲ τόμον αὐτοῦ ἐξέδωκεν ἐφάμιλλος αὐτοῦ ἐρευνητὴς, ὁ νεαρὸς Βυζαντινολόγος Κάρολος Δεϊτεριχ. Ὁ λόγος οὗτος Γερμανός, ὅστις ἀπὸ ἐνὸς ἔτους διατρίβων ἐν Ἑλλάδι πρὸς μελέτην τῶν νεοελληνικῶν διαλέκτων, ὁμιλεῖ καὶ γράφει τὴν γλώσσάν μας μετὰ θαυμαστῆς εὐχερείας, ἀνέλαβε νὰ συνεχίσῃ τὸ μέγα ἔργον τῆς ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς τῆς νεοελληνικῆς, ἥς τὰς βάσεις ἔθηκε καὶ τὸ οἰκοδόμημα ὄλονεν ἀνεγείρει ὁ Γεώργιος Χατζιδάκις. Εἰς τὰ στενὰ ὄρια τῆς «Ἑθνικῆς Ἀγωγῆς» δὲν δύναται νὰ γίνῃ μακρότερος λόγος περὶ τοιούτων βιβλίων, ἀλλ' εἶνε ἀναγκαστικόν νὰ μνημονεῦθῃ τοῦτο τοῦλάχιστον ἀρμοδίως πρὸς ἀναγνώστας, ὅτινες εἶνε κεκλιμένοι τὴν ὕλην αὐτοῦ πολλῶν ἄλλων καλλίτερον νὰ ἐκτιμῆσιν καὶ πολλὰ ὡς ἐκ τῶν γενικῶν συμπερασμάτων καὶ τῶν ἐπὶ μέρους ἐρευνῶν τοῦ συγγραφέως νὰ ὠφελῆθωσι. Τὸ βιβλίον ἐπιγράφεται «Ἐρευναὶ περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης ἀπὸ τῶν μετ' Ἀλέξανδρον χρόνων μέχρι τοῦ δεκάτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος». Ἡ ἐπιστημονικὴ ἔρευνα τῆς νέας ἐλληνικῆς εἶνε κυρίως προῖον τῆς ἐργασίας τῶν λογίων κατὰ τὰ τελευταῖα μόλις 40 ἔτη. Ὁ συγγραφεὺς δίδει περὶ τούτου λόγον ἐν τῇ εἰσαγωγῇ αὐτοῦ, ἥτις ἐν μέρει τοῦλάχιστον μεταφραζομένη ἐν τῇ «Ἑθνικῇ Ἀγωγῇ», δύναται νὰ παράσῃ πολλὰς ἀφορμὰς μελέτης τοῦ ζητήματος εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους, τοὺς ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των ἀρμοδιωτάτους νὰ προαγγώσωσιν αὐτὸ μάλιστα ἱκανῶς. Χαρακτηρίζει σαφῶς τὰ διάφορα αὐτῆς στάδια καὶ τελευταῖον συνάπτει τὴν ἑαυτοῦ κολοσιαίαν μελέτην πρὸς τὸ τρίτον κεφάλαιον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ κ. Χατζιδάκι. Ἡ μελέτη δ' αὕτη στρέφει τὴν προσοχὴν πρὸς τοὺς αἰγυπτιακοὺς

παύρους, οἵτινες μετὰ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ ἄλλων λογοτεχνικῶν μνημείων ἀπὸ τοῦ 300 πρὸ Χρ. μέχρι τοῦ 1000 μετὰ Χριστὸν ἀναδιφῶνται ἵνα εὐρεθῶσι τὰ ἴχνη τῆς νέας ἐλληνικῆς γλώσσης. Ἄν ἐπομένως ὁ κ. Χατζιδάκις καθώσως τὸς νόμους τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς ἐκ τῆς ἀρχαίας (τῆς κοινῆς), ὁ κ. Δεϊτεριχ συστηματικῶς πλέον ἐξετάζει τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἐρημένων μνημείων καὶ ἐκ πηγῶν τόσον διεσκαρπισμένων συλλέγει τὸ πλοῦσιον αὐτοῦ ὕλικόν, ὡς ἀφελήσαν πάσης περαιτέρω ἐρεύνης. Τὸ βιβλίον εἰς 80ν ἐκ 300 σελίδων ἕνεκα τῆς ὕλης αὐτοῦ εἶνε εὐπρόσιτον καὶ εἰς τοὺς ὀλίγους μόνον ἀψαμένους τῆς γερμανικῆς γλώσσης.

Σ.

Α Δ Δ Η Λ Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

14 Νοεμβρίου.

Γ. Οἱ. "Αγ. Βλάσιον. Ἐγχετε δικαίον, τὸ λάθος προήλθε, διότι ἐσημειώθη ὡς ἐκ Μετολογίου προσηγομένη ἡ συνδρομὴ σας. — Α. Β. καὶ Κ. Σ. Τρίπολι. Ἐνεγράφητε καὶ ἐστάλησαν τευχῶν. σ.σ. σ.σ. 98 καὶ 99. — Δ. Τσ. Προυσόν. Συνέβη ἀκριβῶς ὅτι λέγετε συγγνώμην. — Δ. Στ. Λάρισαν. Ἀποστέλλομεν πάλιν τὸ 20 — Α. Π. "Αγ. Φλάσων. Στέλλομεν ζητηθέν. Ἀλλάσσομεν διόθουαν. — Κ. Σ. Καρδίταν. Ἐλήφθησαν, ἐνεγράφητε ἐστάλη σ.σ. 98 καὶ 99 σ.σ. ταχ. — Χ. Χ. Σοφάδες. Συνεμορφώθημεν πρὸς δελτάριον. — Α. Τρ. Βάρναν. Ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλη σ.σ. 99 ἐφροντίσαμεν καὶ περὶ τῆς ἄλλης παραγγελίας — Δέσχην Ἀνδρίων, Ἄνδρον. Ἐνεγράφητε. Ἐδόθη σ.σ. 98 καὶ 99. — Α. Κ. Πειραιᾶ. Μὰς ἐφάνη καλλίτερον νὰ μὴ ἐντοπισθῇ, ἀλλὰ νὰ ἔχη γενικώτερον χαρακτῆρα. — Συνδρομητὴν μας. Ἐνταῦθα. Νομίζομεν ἀκριτὰς τὰς παρεχομένας προσφοράς. — Π. Θ. Καλάμας. Ἡλλάγη διεύθυνσις. — Σ. Ζ. Χωρεπ σκόπους. Ἐστάλησαν τὰ ζητηθέντα. — Δ. Α. Ἀργιστόλιον. Ἐστάλη ἐκ νέου. — Γ. Θ. Μαρίας. Ἐστάλησαν ἀμφοτέρω. — Γ. Τ. Καρπενήσιον. Ἐστάλη πάλιν. — Γ. Κ. Κριμακάται. Ἐστάλη τὸ 16. — Α. Β. Κέρυραν. Ἐστάλη τὸ 16. — Τοῦ παρελθόντος ἔτους δὲν ἐπάρχουν. — Ε. Γ. Ρέθυμον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη συμμορφωμένη πρὸς γραφομένα γράφομεν προσεχῶς θερμοτάτας εὐχαριστίας. — Δ. Μ. Σῦρον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ φιλικώτατα αἰσθημάτων ἀποστέλλομεν ἀποδοξίαν Α. — Β. Σ. Γάβριον. Εὐχαριστοῦμεν ἀλλ' ἀδυνατοῦμεν δυστυχῶς. — Κ. Μ. Λιδέρπουλ. Στέλλεται εἰς ἀμφοτέρους ἀπὸ τὸ 20. — Χ. Π. Λάρισαν. Γράφομεν ἰδιαιτέρως. — Καν Ε. Μπ. Ἐνταῦθα. Στέλλομεν ζητηθέντα φύλλα. — Καν Κ. Π. Καρπενήσιον. Ἐλήφθη. εὐχαριστοῦμεν. — Π. Μ. Ρίσοβον. Ἀποστέλλομεν φύλλα. Ὁδηγήθητε ἐκ τοῦ Δελτίου.

Α Γ Ω Ν

Ἑβδομαδιαῖον δημοσιογραφικὸν ὄργανον συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ δικηγόρου κ. **Γ. Λαμπριδίου**. Ὁδὸς Ἀκαδημίας ἀριθ. 44.

Σκοπὸν αὐτοῦ ἔταξεν νὰ δεῖξῃ Ἑλλῆσι καὶ ξένοις τὴν ἐνεστώσαν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν γεωγραφίαν, τὰς νήσους καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀποικίας. Ἐπιδιώκει δὲ τὸν σκοπὸν τοῦτον δι' ἀνταποκρίσεων ἐκ πάσης ἐλληνικῆς γωνίας, διὰ στατιστικῶν πληροφοριῶν περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν διαφόρων συνοικισμῶν ἐθνικοτήτων, τῆς γλώσσης καὶ τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτῶν, περὶ τῶν σχολείων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῆς ἐν αὐτοῖς μαθητικῆς νεότητος καὶ παρακολουθεῖ ἐν γένει πᾶσαν πολιτικὴν κίνησιν ἀφορῶσαν εἰς τὴν τύχην τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν.

Ἐτησίαν συνδρομὴ προπληρωτέα ἐν μὲν ἐσωτερικῶν δραχμῶν χάρτινα 10, ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῶν δραχμῶν χρυσαῖ 10.

Παντὶ αἰτοῦντι ἀποστέλλονται 2-3 φύλλα ὡς δείγμα.